

ZAKAJ TAKO?

Murgelske peripetije

Murgelsko naselje s svojim peštrini in cvetočimi zelenilom ter parkovnim videzom ustvarja, navkljub zunanji monotonosti arhitekture hiš, ugodne pogoje za to čemur danes težimo in označujemo s pojmom kvalitete življenja. Prebivalci so večino prevezli naše urejanje in izzikanje javnih zelenic, čeprav plačujoči mestu in občini enake priprave – če ne celo več – kot tisti del mesta, kjer občinski uslužbenci kosijo travo in urejajo zelenice. V zadnjem času pa se pojavlja kar nekaj problemov, ki kvaliteto življenja tega zaseleka prizadevajo in jo postavljajo pod vprašaj in kjer bi pričakovali da bodo pristojne službe ukrepale.

Jutrarnji spid vetra z barja dostikrat prinaša neprijeten smrad smetišč, kar kaže, da zasipavanja in vzdrževanje ne potekajo tako kot je bilo obljubljeno. Po drugi strani pa so čez dan prebivalci Murgel prisiljeni okusati zapeljive vonjave krofov bližnje Mercatorjeve pekarnice slaščič, ki je tik ob stanovanjskem naselju brez potrebnih filtrov. Mercatorju je treba priznati, da je vsaj vzorno uredil okolje okoli, medtem ko se okrog podjetja Varnost ob murgelskem stanovanjskem zaselku razraščajo pleveli in neurejeno grmovje. Pot spominov, ki poteka skozi Murgelsko naselje in je priključeno sprehajališču starejših občanov in kolibriska trim steza otrok, je pred kratkim dobila novo občano večerno obiskovalko, prav moznico, ki jo čez brv pripeljejo na pašo prebivalci neurejenega naselja okraj grabna.

Prebivalci Murgel so bili zmedeni na novo pridobitveni fitness centra Akron ob koncu Koprskie, toda, ko se je isti center začel ukvarjati tudi s stodecilskimi zabaviščno dejavnostjo na prostem, – menda celo brez ustreznih dovoljenj, – je več kot sedemdeset občanov Murgel poslalo pri pristojnih občinskih in mestnih službam ostre pro-

BRDO Vse več pritožb zaradi SCT asfaltne baze

Krajani iz neposredne okolice SCT Asfaltne baze za Brdrom so vse bolj ogorčeni nad smradom, dimom in hrupom, ki da se širijo iz te tovarne. Prek domače krajevne skupnosti so že urgirali pri pristojnih organih (menda je tovarno obklesala že tudi inspekcija), vendar, kot pravijo, ni bilo nobenega učinka. Tudi odb. ekološke patrolje, ki so jo poklicali, ni bilo nobenega odziva.

»Najhuje je okrog dveh zjutraj, ko zakurijo kotle v Asfaltni bazi. Tedaj se začne širiti prot nam in Domu starejših občanov na Bokalih neznošen smrad po mazutu. Zapreti moramo vsa okna in vrata, da nam smrad ne vde v notranjost stanovanj. Ne razumem, kako lahko dovolijo vse to tako blizu stredišča mesta, če se jezi nad brezbratrstvo za njihove tegobe Ema Jurca, ki živi v družini na Poti za Brdrom in opozarja, da lahko vse to, če se bo nadaljevalo, škodljivo vpliva tudi na zdravje ljudi, posebno otrok.«

B. V.

OB AKTUALNIH VPRAŠANJH VZDRŽEVANJA STANOVANJ

Ogenj v bloku Z-39 v Trnovem

Brez pretiravanja lahko rečem, da je bil v zadnjem desetletju najbolj razburljiv dogodek v stanovanjskem bloku na Ziberlovi 39, ko je pred nedavnim neko soboto zvečer zagorelo v kletnih prostorih in se tako kadilo, da je bilo stopnišče do vrha polno gostega dima. Gasilci so takoj in uspešno posredovali. V kleti so pogasili papir, ki se je vnel in tudi prezračili stopnišče.

Ključne od kletnih prostorov imajo samo lastniki stanovanj in je še vedno odprto vprašanje, kdo in kako prihaja v kletne prostore, kjer je doslej že tretjič gorelo. Ljudje se upravičeno bojijo, kaj bi bilo, če bi se vnelo kar je v kletih in bi začel goreti stanovanjski blok.

Ne samo to! Ljudje se pritožujejo, da ni reda in se ne počutijo več tako varne kot so nekoč, dokler je hišnik stanoval v bloku. Pritožujejo se, da vhodna vrata ne zaklepajo redno, večkrat so sploh pokvarjena, lomijo in vdirajo v pošne predale, zaigajajo stikala z imeni na plošči za domofon, vedno bolj pogoste so težave z dvigalom, v nekaterih nadstropjih so veže zatrpane, kar je proti predpisom itd. Pravijo sicer, da se to dogaja tudi v nekaterih blokih druge, toda to je slaba tolažba.

No, tako smo pri jedru vprašanja. Stanovanjski blok od oktobra 1991 je bistveno spremenil okvir gospodarjenja s stanovanji. V zadnjih treh letih se je marsikaj spremenilo in ljudje se sprašujejo ali na bolje ali na slabše. Prišlo je do razprodaje nekdanjih družbenih stanovanj v prepračanju, da bodo lastniki bolj šir gospodarji in bo tudi upravljanje bolj učinkovito kot je bilo doslej. Zapletati se je začelo v zvezi z vzdrževanjem večstanovanjskih hiš, predvsem pa skupne lastnine. Po zakonu je jasno, da lastniki stanovanj določajo nalogo upravniku s pogodbo in po potrebi z občanskim dogovarjanjem. Praksa je pokazala, da ni tako preprosto priti do soglasja in pojavila se je

STANE LENARČIČ

Rakova jelša ni javno smetišče

Zavod za zaposlovanje mi je kot nezaposlenemu omogočil začasno zaposlitev, ki se ji pravi – javna dela – in to v KS Rakova jelša. Čezpav sem tudi jaz prebivaler le-te, do sedaj nisem videl (vedel) kakšen smetnjak imam. (V javna dela je vključeno tudi pobiranje smeti).

Začel bom kar pri trgovini Rakova jelša. Ni smetnjaka, kamor bi kupci odmetavali embalžo (papirni o od sladolede, jogurt, konzerve, pločevine, tetrapak, itd.). Najbolj žalostno pa je to, da lastnik trgovine, sploh ne reagira na dopise in opozorila, katere mu pošilja KS, še več, sam sem »privlekel« zavrnjenih odpadnih plastičnih smetnjak, let pa je stal pred trgovino samo kakšnih 14 dni, kot sem opazil so otroci kar pridno metali smeti vanj, tako, da sem menil: za zgled je že, potem pa – muca vzela – in smeti se zopet mečejo v obestne jarku.

Drugi primer – od mesta čez potok (pa še kje) do izliva v Ljublanico. Fič, avto gume – pa kakšne –, »porohete«, televizorji, kolesa ... do gradbenega materiala. Pa nikar ne rečite, da se tako ne dela, bo takoj grozja padla, grozinja po fizičnem obračunu. Če bi bilo v Bosni toliko herojev, Sarajevo ne bi padlo.

Naprej – divja odlagališča. Celotna mestna gospoda je pregosposka, da bi svojo kramo dopeljala na smetišče – samo 1 km zravnice poti od nas – zakaj le, če je

na smetišču dražje. Samo, da pa pri tem početju pokaze, da je njegov inteligentni kvocient na nivoju gozdnice jagode, ne glede na točko izvoznika, komu to mar?

Najnovjša poslastica pa je tole: Kamion kosilnica, torej javno podjetje, ki skrbi za lepše okolje po ljubljanskih obcestnih zelenicah, samozakonito travo. Če že kdo misli delati kompost, naj bi si izbral kakšen bolj skrit kotiček, če prej pa se posvetoval s KS, ali pa krajani, saj vem za mnoga mesta, kjer ne bi nikogar motilo. Pa kaj, ko pa je preveč od rok, komu se pa da, tako daleč hoditi – voziti.

Nastel sem samo najbolj grobe »smetarske« prekrške, pri tem pa si želim, da bi bili v Švici, poizkusite tam kakšno stvar zavreči, tri do pet plač kazni, kaj pa pri nas. Malo pojokas, malo postokaš, se zlateš, da nisi vedel, objubiš, da ne boš nikoli več, skoraj, da te sodniki ne nagradi, ker si pripravljen sodelovati in se popoblišati.

Ne z »službenjosti« in prigrigovarjanjem, ampak s trdo, toda pravično roko se narod vzgaja. Če neče sam od sebe, vcepi mi strah pred kaznijo, pa bo mir, čistoča in red.

V želji za lepši tukaj in zdaj

RUĐI

Mesec praznovanj v Velikih Laščah

Prireditelji, ki je že tradicionalna, je bila 4. junija in je bila uvod v praznovanje krajevnega praznika, ki ga krajani praznujejo 9. junija na rojstni dan očeta slovenske književnosti Primoža Trubarja.

V zgodnjih popoldanskih urah so prve dežne kapljice in grmenje že naznanjali prehod močnega frontalnega sistema, ki se je poneli in naslednje jutro razbescel v vsej svoji silovitosti. Popotovanje po kulturni poti Trubar-Stritar-Levstik, ki je bilo prirejeno za 5. junij, kot nadaljevanje praznovanja, je bilo zelo oteženo in le redki posamezniki so pot predvidevali. Upajamo, da bo prihodnje popotovanje po zibelki slovenske književnosti, njenih grihč, doplinah in kopastih vrhah uspelo. V juniju so potekale še druge prireditve. 17. junija je bila na Domačiji predstavitev knjige Branka Miklavca v izdaji Mohorjeve družbe BORUT IN KURT.

24. junija je sledila razstava likovnih del Janeza Železnika, popestrna s kulturnim nastopom KUD-a.

Pražnovanje se je končalo z zaključkom šolskega leta in podelitvijo spričeval učencem osnovne šole Primož Trubar 23. junija in z že tradicionalnim kresovanjem združenim s praznovanjem ob dnevu razglasitve slovenske Državnosti.

MANFRED DETERDING

Asfalt tudi na Doljno Brezovico

Krajani Doljne Brezovice so končno le dočkali tolikanj željo asfaltrisanje ceste do vasi, potem ko so Brezovijani ob pomoči Frigo transportov sami opravili vsa potrebna zemeljska dela in primerno razširili cestno traso.

V vasi kar ne morejo skriti razočaranja nad občino, češ da jim ni ponudila objavljenih pomoči, zato pa toliko bolj pohvalno govorijo o Damjanu Dolinarju, mestnem sekretarju za komunalno, ki da je pokazal več zamezanja.

»Komunalci so nam objubil, da bomo dobili asfalt že, ko se bo oženil prvi »striček« v vasi. Toda še po obeh drugera »strička« asfalta ni bilo od nikoder, « v šli graja počastnost pri reševanju njihovih cestnih problemov domačin Ferdo Mazl, ki se hkrati se zahvaljuje tudi vsem krajanom in vodovodni skupnosti za tvorno sodelovanje. O uradnem odprtu ceste bodo obavestili krajane prek javnih občil.

B. VRHOVEC

HORJUL Pred otvoritvijo nove pošne centrale

Pred štirinajstimi dnevi so pričeli z gradbenimi deli za povečanje poslovnih prostorov horjuljske pošte, ki naj bi bila dokončana v dveh mesecih. Med tem časom bo pošta poslovila v zaslih prostorih v kiosku. Tudi nova telefonska centralna z 850 novimi priključki je že skoraj nared, tako da bodo nekateri naročniki po skoraj desetletnem čakaniu le dočkali telefon.

FRANCO BRUS

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

S prvimi kopalci in piknikarji ob idiličnem podpeškem jezeru, se spet pojavlja staro vprašanje: kako zaščititi naravni biser in njegovo neposredno okolico pred nadaljnjim onesnaževanjem in uničevanjem njegovega ekosistema (jezerce je edino kraško jezero na Balkanu, ki ne bresiha). Občina je že leta 1988 izdala odlok o zaščiti jezera kot naravnega spomenika, toda za odredbo se nihče ni zmenil. Še manj je pripravljen kdo za ta kraški biser na robu Ljubljanskega barja odrinuti kake denarce.

»Največji problem so neurejena parkirišča ob jezeru in kurišča za piknike. Piknikarji so brezbržni in mečejo odpadke kamor se jim le zljubi. Naša KS se sicer trudi, da bi ob jezeru napravila red, vendar pa ni pravega efekta, « opozarja na problem eden od pobudnikov za zaščito podpeškega jezera in poslanec v občinski skupščini inž. Leopold Pristavec. »Včasih so dejali našemu jezeru »Krimsko ribje okno«. Zdaj pa je ob njem vse več umazanije. Nujno bi bilo treba začeti z urejanjem kanalizacije v vasi, da se prepreči dovajanje odlagane smeti in nenadzorovan odvod odpadka iz hišnih gredišč na zaščiteno ravnico okrog jezera. «

Vas Jezero, ki premore nekaj nad 150 hiš in kakih 500 prebivalcev, sicer nima večjih komunalnih problemov. Lani so (v sklopu celotne KS Podpeč-Prešerje) obnovili telefonsko omrežje, pripomb pa nimajo tudi na ceste in vodovod. Edino, kar jih tačas moti (razen kanalizacije, se-

BRANKO VRHOVEC

Spominška plošča domobrancem v Horjulu

Otvoritve spominskih plošč

Na horjulskem pokopališču so slovesno odkrili kar deset spominskih plošč padlim in pobitim domobrancem pa tudi drugim žrtvam, ki so se znaile v vrtnico medvojnega ške, še bi bili pa povojnega revolucionarnega nasilja. Po maši v farmi cerkvi Sv. Marijete, je pred ploščami (te so namestili tik pod relief Pieta Franceta Kralja in pokopališki kapele, ki jo je zasnoval Jože Plečnik, zavoljo česar so dvignile glas najrazličnejše umetnostne institucije) spregovoril predsednik odbora za postavitev spominskih plošč Jože Gradodolnik, ki je obudil spomin na svojo Kalvarijo v Pilberku in Teharjih in poudaril, da gre tu pravzaprav za simbol sprave med židovi in mrtvini, predvsem pa za spoznanje, da smo pred Bogom vsi enaki.

Pred simboličnim grobom žrtev, ki ga je s krajšim nagovorom blagoslovil Monsignor dr. Janez Zdešar, je spregovorila tudi v Kanadi živeča Marica Bastič-Cerar, ki je posebej spomnila na trpljenje nekaterih družin ob izgubi njihovih svojev. Tajnik Nove slovenske zaveze Stane Šterbenk pa je poudaril pomen, ki ga ima ta dan za horjulsko faro in dejal, da so bili pobiti fantje pravzaprav navadni mladi ljudje, ki so se znašli v izrednem času. Veliko njihovih krivkovic, je dejal, je še živih, »vendar pa je njihove igre konec.«

V kulturnem delu komemoracije sta nastopila domači moški pevski zbor (zapel je pesmi »OJ Dobrodo« in »Slovenec sem«) in gledališki igralec – domačin Pavle Ravnohrib, ki je zrecital Balantitjevo pesem »Nekoč bo lepou« in »Eptaf« Stanka Majnca.

BRANKO VRHOVEC

JEZERO PRI PODPEČI Kako očitovati jezero?

veda) je še neurejeno avtobusno obratališče in postajališče v vasi. Kljub večkratnim obljubam občine in KS, se problem še vedno ni premaknil z mrtno točke. Zataknilo se je že na samem začetku – pri zemljišču.

»Lastnika parcel sta pripravljena prodati zemljišče, toda vse skupaj se ne premakne nikamor. Če celo leto se »odmerja« in »prepisuje« zemljišče, se čudi počastnosti pri osnovnem postopku inž. Leopold Pristavec.

Jezerjani nekaj dajo na svojo kulturno dediščino. Posebej so ponosni na vaško cerkev sv. Lovrenca, ki datira še iz 12. stoletja. Leta 1700 je bila cerkev obnovljena, po drugi svetovni vojni pa so brezvestneji uničili njen oltar, nekaj dragoce-nih kipcev pa je bilo pokradenih. Pred leti so cerkev v celoti nanovo obnovili, tako kot so obnovili tudi kapelo sredi vasi.

Lani so na Jezeru praznovali 70-letnico tamkajšnjega gasiliskega društva, v sklopu katerega, kot se radi pohvaljivo, deluje tudi skupina narodnih noš. Le-ta nastopa ob najrazličnejših praznikih in prireditvah, celo v zamejstvu. Pred vojno so Jezerjani imeli na voljo kar tri gostilne in tri jezerjane, zdaj pa premorejo le še eno samo gostilno in dve trgovini. Brunarica ob jezeru je namreč lani pogorela. Zalostno stanje bo vsaj kolikor toliko omilila nova brunarica (ob jezeru), ki naj bi jo postavili že v kratkem.

BRANKO VRHOVEC

V RIBOJNINI BRANKA GRADODOLNIKA NA VRZEDENCU

Ribe se ne zredijo same od sebe

Ni tako enostavno zajeziti potok in speljati vodo v vse mogoče prekate, ne da bi se pri tem kaka riba znašla v napajni ogradi. Ribogojci, prav ničesar ne prepričujejo naključje: vse mora biti na svojem mestu – mladice, plemenska jata, konzum in pa kajpak tolste ribe v posebni zgradbi, ki čakajo za v ponev.

Branko Gradodolnik z Vrzdence (Grabna) pri Horjulu je gojenje rib postalo poglavitni zaslužek, potem ko je že nekaj let brez službe, njegova majhna kmetija pa tudi ne vrže toliko, da bi se od nje dalo živeti.

»Za zdaj gojim največ (postvri) američanke in potočne zlatovščice. Te ribe so še najprimernejše za tvorstvo kupce iz Ljubljane, tu z Vrzdence pa jih je še bolj malo.« Branko Gradodolnik si ribe v glavnem nabavlja v Zavodu za ribištvo, sodebuje pa tudi z drugimi ustanovami in zasebniki. »Z ribami je kar nekaj dela; morajo biti tudi inspekcijsko pregledane, toda če ima človek veselje z njimi, se ne ozira na to,« meni privedni ribogojec z Vrzdence. B. V.

Turistični kozoleček vabi k horjulskim znamenitostim

Križišče pri zadržanem domu v Horjulu od nedavna krasi ličen turistični kozoleček (stovnik) s kazipotom vseh pomembnejših turističnih znamenitosti v kraju, včevski gostiše in planinska pota na bližnjo Koreno. Stovnik, zaslugi zanj imata predvsem KS in Planinsko društvo Horjul, je izdelal Adolf Malovrh iz Šentjote, pano, ki ga je podarila Iskra-Horjul, pa je likovno opremil Rafko Smuk iz Polhovega Gradca.

B. VRHOVEC

Molja ob umetnem kravjem vimezu ni bila nič lažja od navadne

Dan pod Lovrencom Stari kmečki običaji in obrti

Na trati pred turističnim domom v Polhovem Gradcu se je končala že četrta turistično-kmečka prireditve Dan pod Lovrencom, ki so jo to pot pripravili turistični delavci s sosednjih Briš. Poleg folklornih skupin iz Polhovega Gradca, Horjula in Šentjote, so se vnovič predstavili tudi konjeniki konjarskega kluba Horjulka, nepogrešljivi klekjarci Marjanca Jarc in Angelka Cankar in pograjski čipkarski podmladek, obiskovalci, ki jih ob lepem, že prav poletnem vremenu, tudi to pot ni bilo malo, pa so si lahko ogledali tudi nekaj starih, že skoraj pozabljenih kmečkih obrti. Janez Konjček s Setnika, denimo, je pripravil pravo pravcato oglarsko kopo, 80-letni kolar Franc Trnovac iz Srednje vasi je prikazal nekdanjo kolarsko obrt, medtem ko je Ivan Stanovnik z Briš v pravi peči in kotlu kahal imenitni domači sadjevec.

Krona prireditve, na kateri kajpak ni manjkalo tudi najrazličnejših domaših dobrot, so bile tudi to pot kmečke igre, na katerih so se pomerili fantje in dekleta iz okoliških vasi. Za dobro voljo (v neuradnem delu prireditve) pa je poskrbel tudi ansambel Ljuzeta Slaka.

B. VRHOVEC

Lep spomin na maj

V župniji Notranje Gorice so letos na slovesni v predvsem posnemanja vreden način zaključili mesec maj.

Na križišču ceste v Zlabnico in na Plešivcu nas namreč odsej tudi obnovljena Jožetova kapelica spodbuja k spoznavanju zgodovine naših prednikov, ki so posejali našo domovino z znamenji (sebi in nam v oporo).

Pred dve stoletji, ko so bili Rihtarjevi še na Plešivcu, se je sin Jože poročil z deklo. Starši so jima dali nekaj zemlje ter pomagali zgraditi hišo s hlevom.

1850. leta so pričeli graditi železnico skozi vas. Preko 2000 delavcev jo je delalo čez Ljubljansko barje kar 8 let. Tudi pri Jožetu so dobili hrano in prenočišče.

Rodili so se jima trije sinovi in hčer. Valentin je služil v Ljubljani, kupil zemljo in postavil znano gostilno Pri Mraku.

Domačijo je prevzel France in imel spet tri sinove – tri vojake v prvi svetovni vojni. Janez jo je srečno odnesel, Jožeta so ubili, Franceta pa ranih v desno roko tako, da bi mu jo odrezali, a njegov oče v to ni privolil. Zaobjubil pa se je, da postavi kapelico v zahvalo za ozdravitev in srečno vrnitev. To se je uresničilo. France se je poročil in prevzel domačijo.

V skromnosti je prihajala na svet današnja generacija z veseljem in žalostjo, kot pri ostalih družinah.

Leta 1935 je bila kapelica dokončana. Blagoslovil jo je župnik Janez Jalen. V njeno zgodovino pa se vpisujejo še trije Janezi s svojimi družinami. Gospodar Janez živi v posnemani vrednem sožitju s sosedji. To se odraža tudi v medsebojni pomoči, prepoznavni tudi po kapelici, saj jo je lepo in strokovno obnovil ob pomoči Janeza Pirca in njegovih sinov. Gospodar župnije g. Janez Ham pa je je zadnje majsko nedeljo blagoslovil ter ob tem pohvalil posnemanja prepotrebno samoiniciativnost.

DRAGO STANOVNIK

Za zdravo in srečno družino

Pred letom dni smo se prvič srečali prvo nedeljo v juniju pod geslom: ZA ŽIVLJENJE in ob tem blagoslovili otroško igrišče v Predalah. Letos pa so šli 11. junija skupaj Borovničani, Podpečani, Goričevci, Vnanjanci in Brezovčani na SLOVENSKO SLAVIJE DRUŽINE v Stično.

Prisotni so izrazili svojo voljo, da hočemo družinske vrednote kot najmočnejše korenine naše preteklosti ohranjati še naprej.

Ob različnih prireditvah in molitvi bi bil bogat program, katerega so sooblikovali tudi družine iz naše občine: Avšičeva iz Vnanjih goric, Jonatan iz Brezovice ter Društvo narodnih noš iz Prešerske fare. Prepeval je cerkveni zbor iz Škofljice.

Slovesno somaševanje pa je vodil kardinal Trujillo – predsednik papeškega sveta za družino.

Začetki gasilstva

V arhivu GD Vnanje Gorice so zapisani podatki, ki bodo gotovo zanimivi tudi za krajanje iz sosednjih krajev.

Prvo gasilsko društvo so ustanovili 17. junija 1898 v šoli na Brezovici. Imelo je 20 članov iz Vnanjih in 4 iz Notranjih goric ter 5 iz Brezovice in 3 od dudov.

23. oktobra 1898 so pri Pežaku izvolili operativno vodstvo, istega leta pa kupili tudi zemljo za dom ter najmujejo gasilno opremo, ki je bila hranjena pri Mraku na Stremenu. Nov dom je bil blagoslovljen 7. junija 1903.. 1905. pa so kupili kip zavestnika.

Po ustanovitvi Gasilskega društva Notranje Gorice leta 1913 in Gasilskega društva Brezovica leta 1919 pa je občinsko gasilsko društvo Brezovica izgubilo svoj pomen in se zato leta 1921 preimenovalo v gasilsko društvo Vnanje Gorice ter nadaljevalo delo v svojem domu in z dosedanjim skupno opremo, saj so tako na Brezovici kot v Notranjih Goriah uspešno zgradili domove in nabavljali opremo ob pomoči krajanov, sreza in države. Rezultati teh prostovoljnih prizadevanj pa so vidni še danes.

Gasilci so bili in so nam še lahko za zgled konkretnega sodelovanja in medsebojne pomoči v stiski (nesreči) pa tudi na Florjanovo, in še kdaj vmeje, se znajo skupaj poveseeliti kot ena družina, kateri lahko mirno pripišemo skupno letnico ustanovitve 1898.

DRAGO STANOVNIK

ALI POZNATE?

Naravni spomenik Mali plac

Na osamelcu Kostonjave pri Bevkah (občina Vrhnika) je danes edino še živo šotnomahovno barje na Ljubljanskem barju in ga je občina Vrhnika zaščitila kot Mali plac. Ima nenavadno lego na poraščenem gričku, v plitvi kotanji jajčaste oblike, okrog deset mestrov nad ravnino Ljubljanskega barja. Po površini meri le dva hektarja. Je rastišče vsaj enajstih za barje značilnih in že ogroženih rastlinskih vrst: mesojede rosike, vitkega nožničavega munca, rožmarinke, mahovnice, mešinke, močvirske kukavice, barsjanske vijolice ... Tu srečamo tudi močvirsko želvo sklednico, ki je le zaradi svoje želve trdoživosti dočkala današnji čas, kljub temu, da z njo niso bili vedno najbolj prijazni.

V bližni vasi Bevke se je v preteklosti odvijal pomembnejši del barsjanske glasbene. Prav med Notranjnimi Goricami na eni ter Blatno Brezovico na drugi strani so našli mnoge sledove koliščarskih naselbin in ostankov čolnov drevkov. Ob osamelcu Brdo se je ohranilo še nekaj ostankov šotiče, kjer so še v šestdesetih letih tega stoletja rezali šoto. Prav mimo Bevke je bil leta 1762 izkopen prvi večji oseuševalni kanal na Ljubljanskem barju. Če so živi ljudje, ki vedo povedati, da so tudi do šest metrov visoke plaste šote zakrivala pogled med Bevkami in Drenovinami Gričem. In morda še to. Največ šote so včasih porabili za kurjavo, za toplinice vinca, kot dodatek k vrtni

KS PIJAVA GORICA

oddaja v najem poslovne prostore v hiši na Pijavi Gorici št. 27 in sicer: – prodajni prostor s priročnim skladiščem in sanitarijami v izmeri cca 50 m² (kletni prostor in soba v nadstropju nad trgovino) za dobo 5 let. **Pogoji:** 1. Zaposelitev prodajalca obstoječe trgovine za dobo 1 leta od podpisane najemne pogodbe. 2. adaptacija lokala v skladu s sanitarnimi predpisi. 3. polletno predplačilo najemnine v višini 10 DEM tolariske protivrednosti mesečno za m², oziroma po dogovoru. Prijave pošljite na naslov: KS Pijava Gorica, Pijava Gorica 9, p. Škofljica, v 15 dneh od objave tega razpisa.

ZMERNE CENE

Vidmar Damjana s.p. tel: 631-646

OD 18. JULIJA FRIZER NA DOMU

Ste starejši, invalidni ali kako drugače ovirani in ne morete k frizerju? Pokličite in se dogovorite za obisk na vašem domu.

FRIZERSTVO ZA STAREJŠE IN INVALIDNE OSEBE NA DOMU